

[Ivar Nørgaard]

Bernt Henriksen selv deltog i det markedsudvalgsmøde. Der blev det fastlagt, at man skulle forlænge disse ordninger 2 måneder. Det var det, mandatet gik på – men det er ikke det, ministeren har fulgt. Det er det, vi kritiserer. Så kan man kalde det juristeri; det er i hvert fald en handling i strid med, hvad markedsudvalget gav bemyndigelse til.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg har aldeles ikke brugt ordet juristeri. Jeg har talt om procedure. Jeg har spurgt – det kunne hr. Ivar Nørgaard altså ikke svare på –: hvad er begrundelsen for, at man fraviger den tidligere regerings bedømmelse af situationen i Polen? Hvad er det, der er blevet så meget bedre over for Solidaritet, end det var, da vi traf den beslutning, hvor jeg ganske rigtig var til stede, og hvor jeg – og det var jeg glad for – lod mig overbevise af den tidligere udenrigsminister uden juridiske begrundelser, men med politiske begrundelser?

Jeg savner stadig et svar fra hr. Ivar Nørgaard. Hvad er standpunktet? Hvad mener socialdemokratiet? Er det store parti nu blevet så holdningsløst, at man dækker sig bag procedurer og ikke tør stå op og sige, hvilket standpunkt man har i denne sag? Jeg regner ikke med, at jeg får noget svar på det, for det er vel karakteristisk for socialdemokratiet i dets nuværende tilstand, at procedurer har erstattet holdninger.

Arne Christiansen (V):

Hr. Ivar Nørgaard spurgte, om hr. Ole Bernt Henriksen var til stede i det pågældende markedsudvalgsmøde. Det var jeg i hvert fald, og jeg må protestere imod den udlægning af det mandat, som der blev givet her i dag. Det forholder sig nøjagtig, som det blev beskrevet af udenrigsministeren i den første korte bemærkning her under debatten i dag.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes nok, at den debat, vi har her om mandatet i markedsudvalget, kan give anledning til at tage op til nøje overvejelse, om den måde, markedsudvalget arbejder på, er tilfredsstillende, om de mandater, der formuleres i markedsudvalget, formuleres tilstrækkelig præcist. Det er en kæphest, jeg har kørt

i længere tid. Jeg mener, at debatten her i dag må give anledning til, at der virkelig gøres noget ved de arbejdsforhold, der gør sig gældende i markedsudvalget.

Hr. Ole Bernt Henriksen siger med lidt hån i stemmen, at socialdemokratiet dækker sig bag procedurer. Jeg ved ikke, om det er blevet det konservative folkepartis mening, at den danske grundlov er procedure. Er det procedure, om man er på kant med den danske grundlov? Sagen er den, at man ved at anvende artikel 113 i Romtraktaten til udenrigspolitik har overført udenrigspolitisk kompetence fra Danmark til EF. Det er klart på kanten af den danske grundlov, som ikke giver mulighed for at gøre dette. Er det procedure? Er det simpel procedure?

Jeg kan give ministeren ret i, at det kan være svært at slippe ud af sanktionerne. Det sagde vi faktisk, da man indledte dem sidste år. Vi advarede allerede dengang og sagde, at det kunne være svært at slippe ud af dem. Derfor var vi imod dem, og derfor kørte vi ret voldsomt på i denne sag sidste år.

Jeg synes nu alligevel, at ministeren er lidt ulden i sine formuleringer, hvad angår det juridiske i det. Jeg kan erklære mig enig med den radikale ordfører i, at vi skal have en nærmere juridisk vurdering af det her, men det forekommer dog at være lidt usikkert, at man ikke har helt klarhed over dette på forhånd. Jeg vil godt spørge, om ministeren kan give en vurdering af, om Domstolen eventuelt kan komme efter Danmark, for sagen er jo den, at i og med at Danmark står udenfor, er der et hul i sanktionerne. Hvis vi ikke vedtager dette lovforslag, så bliver der et hul i de samlede sanktioner. Det bliver muligt for en dansk importør at importere klaverer og kaviar og sende dem videre ned til de andre EF-lande. Jeg vil egentlig tro, at det vil være temmelig meget i strid med reglerne, og jeg kunne forestille mig, at EF-Domstolen ville forsøge en sag mod Danmark. Jeg vil godt bede om en vurdering fra udenrigsministeren af dette spørgsmål.

Jeg har en kommentar til artikel 113. Jeg havde et spørgsmål her i folketingsalen – jeg tror, det var for ca. 4 uger siden – hvor jeg spurgte udenrigsministeren, om regeringen videreførte den tidligere regerings politik vedrørende artikel 113. Det var på baggrund af et skriftligt spørgsmål, jeg havde stillet, hvor jeg fik det svar, at den nuværende rege-